İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/32

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2026/2571
Karar No. 2026/5093
Tarihi: 03.06.2026

●BAHŞİŞ
●BAHŞİŞ ALMAYAN GARSONLARA VERİLMEK ÜZERE TOPLAM BAHŞİŞ TUTARINDAN YAPILAN KESİNTİNİN ÜCRETTEN KESİNTİ OLARAK KABUL EDİLEMEYECEĞİ

ÖZETİ: Davalı işyerinde garsonların yaptığı hizmete karşılık müşterilerce verilen bahşişten, her masa için 2,00 TL olmak üzere toplam masa sayısına denk düşen miktar kadarının oluşturulan bir havuzda toplanarak bu havuzdan, bahşiş almayan diğer personele dağıtım yapılması şeklinde bir uygulamanın mevcut olduğu konusunda uyuşmazlık bulunmamaktadır. Hâl böyle olunca somut olayda, bahşişten yararlanma yöntemi bu şekilde kararlaştırılmış olduğundan bu uygulama ile davacının hak etmiş olduğu bahşişten bir kesinti yapıldığından bahsetmek mümkün değildir. Dosya kapsamına göre davacının hak ettiği bahşişin, anılan kesintiden sonra kalan tutar olduğu kabul edilmelidir. Ayrıca davacı bahşiş almadığı zamanlarda da havuzda toplanarak bahşiş almayanlara dağıtılmak üzere işverence ücretinden sabit bir miktar kesinti yapıldığını iddia etmiş ise de, ispat yükü üzerinde olan davacı işçi tarafından bahşiş almadığı masa ve sayısı, bahşiş almamasına karşın ücretinden yapılan kesinti ve miktarı, yöntemince ve hesaplamaya elverişli bir şekilde ispat edilememiştir. Buna göre check ücreti adı altında talep edilen alacak kaleminin reddi gerekirken kabulüne karar verilmesi hatalı olmuştur.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin davalı Şirketin Ümraniye Meydan ve Fenerbahçe'de bulunan işyerlerinde garson olarak çalıştığını, ücretlerinin ödenmemesi ve gerçek ücret üzerinden sigorta primlerinin yatırılmaması nedeniyle iş sözleşmesini haklı nedenle feshettiğini ileri sürerek kıdem tazminatı, fazla çalışma ücreti, check ücreti, ulusal bayram ve genel tatil ücreti ile yıllık ücretli izin alacaklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; zamanaşımı def'inde bulunduklarını, davacının asgari ücret ile çalıştığını, davacının iş sözleşmesinin haklı nedenle feshedildiğini, davacının hak ettiği ücretlerin bordrolara yansıtılarak ödendiğini, davacının aylık ücretinden check ücreti adı altında herhangi bir kesinti yapılmadığını savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının 12.11.2015-14.01.2020 tarihleri arasında aylık 4.637,02 TL brüt giydirilmiş ücret ile çalıştığı, iş sözleşmesinin davacı tarafça gönderilen ihtarname ile sona erdiği, davacının ödenmeyen alacakları bulunduğundan feshin haklı nedene dayandığı, tanık beyanları doğrultusunda davacının fazla çalışma yaptığı, ulusal bayram ve genel tatil günlerinde çalıştığının anlaşıldığı, bilirkişi raporu doğrultusunda bu alacakların hüküm altına alınarak %30 oranında bu alacaklardan indirim yapıldığı, davacının bakiye 50 günlük yıllık ücretli izin hakkı olduğu, davalı işyerinde bakılan masa doğrultusunda her masa başına 2,00 TL kesinti yapıldığı kabul edilerek tanık beyanları dikkate alınarak check ücreti hesaplandığı, bu hesaplamadan ödenen primlerin mahsup edildiği gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine, Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirlenen kararı ile; davalı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davalı vekili temyiz dilekçesinde;

1. Faiz başlangıç tarihlerinin hatalı yazıldığını,

2. İkinci ıslah dilekçesinin dikkate alınmasının mümkün olmadığını,

3. Belirsiz alacak davası açılmasında hukuki yarar bulunmadığını,

4. Alacakların zamanaşımına uğradığını,

5. Check ücretine ilişkin verilen kararın hatalı olduğunu,

6. Tanıkların beyanlarının birlikte çalışılan süre ile sınırlı olarak dikkate alınması gerektiğini,

7. İş sözleşmesinin feshinin davalı işverence haklı nedenle feshedildiğini ve kıdem tazminatına ilişkin kararın hatalı olduğunu,

8. Fazla çalışma, ulusal bayram ve genel tatil ile yıllık ücretli izne ilişkin verilen kararın hatalı olduğunu ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık; dava türü, ıslah, iş sözleşmesinin feshi ile dava konusu alacakların ispatı, hesaplanması, zamanaşımı ve faize ilişkindir.

1. Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davalı vekilinin aşağıdaki paragrafların kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2. Davacı tarafça, işyerinde garsonların servis yaptığı her masadan/müşteriden aldığı bahşişlerden check ücreti adı altında 2,00 TL kesinti yapıldığı, bu tutarın garsonların servis yaptıkları masadan/müşteriden bahşiş alamamaları hâlinde dahi kesilmeye devam edildiği, yapılan işlem ile davacının aylık ücretinin azaldığı iddia edilmiştir. Davalı tarafça ise davalı işveren tarafından işçinin ücretinden kesinti yapılmadığı, masada hesap alan garsonların, barda çalışıp para tahsili ile ilgili olmayanlara dağıtılması için bahşişlerinden masabaşı bir ücret ödedikleri savunulmuştur.

İlk Derece Mahkemesi kesinti yapıldığının sabit olduğu gerekçesiyle bilirkişi raporu doğrultusunda hesaplanan alacak hüküm altına alınmıştır. Bölge Adliye Mahkemesi kararında ise yapılan ücret kesintisinin, davacının ücretinin düşmesine sebebiyet verdiği, davacının bu hususa açıkca muvafakat verdiğine ilişkin dosya kapsamında herhangi bir delilin olmadığı ve İlk Derece Mahkemesinin bu yöndeki değerlendirmesinde bir hukuka aykırılık bulunmadığı belirtilmiştir. Ancak varılan sonuç dosya kapsamı ile örtüşmemektedir.

Davalı işyerinde garsonların yaptığı hizmete karşılık müşterilerce verilen bahşişten, her masa için 2,00 TL olmak üzere toplam masa sayısına denk düşen miktar kadarının oluşturulan bir havuzda toplanarak bu havuzdan, bahşiş almayan diğer personele dağıtım yapılması şeklinde bir uygulamanın mevcut olduğu konusunda uyuşmazlık bulunmamaktadır. Hâl böyle olunca somut olayda, bahşişten yararlanma yöntemi bu şekilde kararlaştırılmış olduğundan bu uygulama ile davacının hak etmiş olduğu bahşişten bir kesinti yapıldığından bahsetmek mümkün değildir. Dosya kapsamına göre davacının hak ettiği bahşişin, anılan kesintiden sonra kalan tutar olduğu kabul edilmelidir. Ayrıca davacı bahşiş almadığı

zamanlarda da havuzda toplanarak bahşiş almayanlara dağıtılmak üzere işverence ücretinden sabit bir miktar kesinti yapıldığını iddia etmiş ise de, ispat yükü üzerinde olan davacı işçi tarafından bahşiş almadığı masa ve sayısı, bahşiş almamasına karşın ücretinden yapılan kesinti ve miktarı, yöntemince ve hesaplamaya elverişli bir şekilde ispat edilememiştir. Buna göre check ücreti adı altında talep edilen alacak kaleminin reddi gerekirken kabulüne karar verilmesi hatalı olmuştur.

Kabule göre İlk Derece Mahkemesince, bu alacağa yürütülecek faize ilişkin hüküm kurulurken dava tarihi de hatalı yazılmıştır.

3. Ayrıca İlk Derece Mahkemesince yıllık ücretli izin alacağına yürütülecek faize ilişkin hüküm kurulurken dava tarihinin 18.02.2020 yerine 18.02.2017 olarak yazılması da hatalıdır.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1. Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının ORTADAN KALDIRILMASINA,

2. İlk Derece Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgiliye iadesine,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

03.06.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.